

MUŽI A POÁ~Ā•DEK

Pondělí, 07. červenec 2008

Přijímám články od jednoho umělce, bohužel jsem zahodila celé noviny a tak nevím, kdo jest autorem, ale umělec to je to je poznat... píse, je mu dlouho trvalo, než pochopil, že pro ženu a muž znamená pojem POÁ~ĀDEK něco jiného. Pro ženu je čímsi běžným a jeho nastolování je vždy na počátku dne, pro muže pak je to oběd, ke kterému jednou za čas uchýlí, by jej nastolil.

Proto je jasné, že kdyby se tato dvě pojetí potkají, nastává těšná směs. Víím, o čem hovořím. Muž ženu pozoruje. Přijde mu, že žena se nesoustředí, že úklid dostatečně neprovádí a podezřelá je mu zejména žena. Copak by se k nastolení počátku odhodlával muž tak těžko, kdyby to bylo něco tak jednoduchého? Tak snadného?! Žena naopak pociňuje rozmrzelost a podráždění nad mužovou pomalostí a skrytým kontrolováním. Uklízí, jako by se chystal do rakve nebo nastoloval nový vesmírný oběd. Žena uklízí, aby si bylo kam sednout a v bytě bylo čisto. Tak vzniká chaos. Uklízel jsem s přítelkyní po malířích. Málem jsme se pozabíjeli a ve finále rozešli... Uklízel jsem se - káň vztah. Omyl. Naše pouto vydrželo i tak stranou zatím káň zkoušku, jako je společný úklid! Já osobně si myslím, že muž je natolik věcný, že nepotřebuje kolem sebe serepetiky a nablýskání mu, když ví, kde má skříněk a trefové k televizi. Neshání záclonky s kanyrama, stáčí mu aluzie. To není pomluva, to je konstatování faktu.

JAK JSTE NA TOM VE VZTAHU K POÁ~ĀDKU (A UKLÍZENÍ) VY?

(Dobrý, co?) Wendy